YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)
19 päivänä marraskuuta 1998 *

Asiassa C-252/96 P,

Euroopan parlamentti, asiamiehinään oikeudellisen yksikön virkamiehet Manfred Peter ja José Luis Rufas Quintana, prosessiosoite Luxemburgissa Euroopan parlamentin pääsihteeristö, Kirchberg,

valittajana,

jossa valittaja vaatii muutoksenhaussaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-140/94, Gutiérrez de Quijano y Lloréns vastaan parlamentti, 22.5.1996 antaman tuomion (Kok. H. 1997, s. II-689) kumoamista,

vastapuolena:

Enrique Gutiérrez de Quijano y Lloréns, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen virkamies, kotipaikka Luxemburg, osoite 53 rue de Beggen, edustajanaan asianajaja Sonia Sequero Marcos, Malaga, prosessiosoite c/o Enrique Gutiérrez de Quijano,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: tuomari D. A. O. Edward, joka hoitaa ensimmäisen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit L. Sevón (esittelevä tuomari) ja M. Wathelet,

* Oikeudenkäyntikieli: espanja.

julkisasiamies: P. Léger,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 2.4.1998 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan parlamentti on yhteisöjen tuomioistuimeen 22.7.1996 toimittamallaan valituksella EY:n tuomioistuimen perussäännön 49 artiklan nojalla sekä EHTY:n ja Euratomin tuomioistuimen perussääntöjen vastaavan määräyksen nojalla hakenut muutosta asiassa T-140/94, Gutiérrez de Quijano y Lloréns vastaan parlamentti, 22.5.1996 annettuun tuomioon (Kok. H. 1996, s. II-689, jäljempänä muutoksenhaunalainen tuomio), jolla yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oli kumonnut 10.1.1994 tehdyn parlamentin päätöksen, jolla oli hylätty Gutiérrez de Quijanon hallinnollinen valitus siitä, että hänen hakemuksensa siirtoilmoituksessa nro PE/LA/91 tarkoitettuun avoimeen virkaan oli hylätty (jäljempänä riidanalainen päätös).

Tosiseikat

2 Muutoksenhaunalaisesta tuomiosta käy ilmi, että Gutiérrez de Quijano oli tullut parlamentin palvelukseen 6.1.1986 espanjan kielen tulkiksi ja että hänet oli siirretty yhteisöjen tuomioistuimeen 1.1.1990.

3 Gutiérrez de Quijano on lähettänyt parlamentin tulkkausosaston johtajalle 4.7.1991 päivätyn kirjeen, jossa hän on ilmoittanut haluavansa palata siihen virkaan, jossa hän oli toiminut parlamentissa ennen siirtymistään yhteisöjen tuomioistuimeen. Koska hän ei saanut vastausta, hän on pyytänyt 5.2.1992 päivätyllä kirjeellään entiseltä esimieheltään parlamentista kirjallista vastausta siirtohakemukseensa. Entinen esimies on ilmoittanut 19.3.1992 päivätyllä kirjeellä Gutiérrez de Quijanolle, että hänen asiansa oli siirretty käsiteltäväksi parlamentin hallinnon toimivaltaiseen yksikköön. Gutiérrez de Quijano on pyytänyt parlamentin henkilöstöosastolle lähettämässään, 24.5.1992 päivätyssä kirjeessä uudelleen kirjallista vastausta siirtohakemukseensa. Koska hän ei saanut vastausta, hän on ottanut henkilökohtaisesti yhteyttä henkilöstöosastoon, josta hänelle on ilmoitettu, ettei hänen hakemuksensa ollut koskaan tullut perille.

4 Parlamentin hallintoasioista vastaava pääosasto on 30.7.1992 päivätyllä kirjeellä ilmoittanut Gutiérrez de Quijanolle, että parlamentin tulkkien virat täytetään kieliyhdistelmien mukaan eikä sellaisen henkilöstön palvelukseen ottamista ollut suunniteltu, jolla oli vastaava "kielivalikoima" kuin hänellä.

5 Kilpailua nro PE/161/LA koskeva ilmoitus espanjan kielen tulkkien palvelukseen ottamiseksi on julkaistu 26.11.1992. Gutiérrez de Quijano on 11.1.1993 päivätyllä kirjeellä muistuttanut parlamentin henkilöstöjaoston päällikköä siitä, että Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) 29 artiklan mukaisesti ennen kilpailun järjestämistä on käytettävä siirtomenettelyä, ja hän on uudistanut virallisesti hakemuksensa saada palata tämän toimielimen palvelukseen.

6 Parlamentti on julkaissut 15.3.1993 avointa virkaa koskevan ilmoituksen nro 7281 espanjan kielen tulkin viran nro VI/LA/2759 täyttämiseksi sisäisenä siirtona. Samana päivänä parlamentti on julkaissut myös avointa virkaa koskevan ilmoituksen nro PE/LA/91 saman viran nro VI/LA/2759 täyttämiseksi muista toimielimistä tehtävänä siirtona. Nämä kaksi ilmoitusta olivat samanlaiset toimenkuvan ja hakijoilta edellytettyjen koulutuksen ja pätevyyden osalta. Näihin edellytyksiin kuuluivat "kyky hoitaa tiettyjä koordinointiin liittyviä tehtäviä" ja "yhteisöjen

toimivaltaan kuuluvien kysymysten erityistuntemus"; näitä edellytyksiä ei ollut mainittu kilpailua nro PE/161/LA koskevassa ilmoituksessa.

7 Gutiérrez de Quijano on 22.3.1993 hakenut siirtoilmoituksessa tarkoitettua virkaa. Parlamentti on ilmoittanut hänelle 16.8.1993 päivätyllä kirjeellä, ettei hänen siirtohakemustaan voitu hyväksyä. Gutiérrez de Quijano on 30.9.1993 valittanut siirtohakemuksensa hylkäämispäätöksestä. Tämä hallinnollinen valitus hylättiin 10.1.1994.

8 Gutiérrez de Quijano on 8.4.1994 nostanut kanteen, jossa hän on vaatinut, että riidanalainen päätös kumotaan ja siirron epäämisestä hänelle aiheutunut aineeton vahinko korvataan.

Muutoksenhaunalainen tuomio

9 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on muutoksenhaunalaisella tuomiollaan hyväksynyt kumoamisvaatimuksen ja hylännyt kanteen muilta osin.

10 Gutiérrez de Quijano on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa väittänyt, että parlamentti on poikennut henkilöstösääntöjen 29 artiklassa säädetystä etusijajärjestyksestä, sillä tässä artiklassa nimittävälle viranomaiselle asetetaan velvollisuus tutkia muiden toimielinten virkamiesten tekemät siirtohakemukset ennen ulkoisen kilpailun järjestämistä, ja että parlamentti on loukannut hyvän hallintotavan periaatetta, vilpittömän mielen suojan periaatetta ja luottamuksensuojan periaatetta. Henkilöstösääntöjen 29 artiklan rikkominen ja näiden periaatteiden loukkaaminen ovat hänen mielestään johtuneet siitä, että parlamentti oli ensin 26.11.1992 julkaissut avointa kilpailua nro PE/161/LA koskevan ilmoituksen sellaisten tulkkien palvelukseen ottamiseksi, joilla oli sama kieliyhdistelmä kuin Gutiérrez de Quijanolla,

minkä jälkeen parlamentti oli julkaissut 15.3.1993 avointa virkaa koskevan ilmoituksen nro PE/LA/91, minkä yhteydessä se oli hylännyt hänen hakemuksensa, vaikka hän täytti täysin asetetut edellytykset ja oli ainoa hakija, ja oli lopulta hyväksynyt sellaisten avoimessa kilpailussa menestyneiden hakijoiden hakemukset, jotka eivät kuitenkaan olleet yhtä päteviä kuin hän.

11 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on muutoksenhaunalaisen tuomion 41 kohdassa todennut, että henkilöstösääntöjen 29 artiklan 1 kohdan mukaan nimittävän viranomaisen on ensisijaisesti tutkittava ylennys- ja siirtomahdollisuudet toimielimen sisällä ennen siirtymistä johonkin myöhempään vaiheeseen, joissa sen on ensin tutkittava sisäisen kilpailun järjestämismahdollisuus, arvioitava sen jälkeen toimielinten väliset siirtohakemukset ja järjestettävä tarvittaessa avoin kilpailu (asia T-52/90, Volger v. parlamentti, tuomio 12.2.1992, Kok. 1992, s. II-121, 19 kohta); ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on myös todennut, että henkilöstösääntöjen 29 artiklan 1 kohdan mukaisia eri peräkkäisiä vaiheita koskevien ilmoitusten, kuten avointa virkaa koskevan sisäisen ilmoituksen ja toimielinten välisenä siirtona täytettävää avointa virkaa koskevan ilmoituksen, samanaikainen julkaiseminen ei estä sisäisten hakemusten tutkimista ennen, kuin otetaan huomioon mahdolliset toimielinten väliset siirtohakemukset, vaikka ilmoituksissa ei nimenomaisesti mainittaisikaan henkilöstösääntöjen 29 artiklan 1 kohdan mukaista etusijajärjestystä (em. asia Volger v. parlamentti, tuomion 20 kohta).

12 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päättelee tästä 42 kohdassa, ettei se, että avointa kilpailua nro PE/161/LA koskeva ilmoitus julkaistiin 26.11.1992 eli ennen kuin siirtoilmoitus nro PE/LA/91, joka julkaistiin 15.3.1993, sinänsä välttämättä merkinnyt sitä, että henkilöstösääntöjen 29 artiklan 1 kohtaa olisi rikottu, jos avoimessa kilpailussa jätetyt hakemukset otettiin huomioon vasta sen jälkeen, kun siirtoilmoituksen perusteella tehdyt hakemukset oli tutkittu lopullisesti.

13 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa lisäksi 43 kohdassa, että kun nimittävä viranomainen päättää harkintavaltansa nojalla — kuten esillä olevassa asiassa — laajentaa yksikön edun vuoksi valintamahdollisuuksiaan ja siirtyä palvelukseenottomenettelyn yhdestä vaiheesta toiseen, joka on myöhäisempi vaihe henkilöstösääntöjen 29 artiklan 1 kohdassa säädetyn järjestyksen mukaan, sen on käytettävä

tätä valtaansa niiden sääntöjen rajoissa, jotka se on itse itselleen asettanut avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa, ja varmistettava, että tässä ilmoituksessa asetetut edellytykset ja myöhempiin vaiheisiin liittyvissä ilmoituksissa — varsinkin kilpailuilmoituksessa, kuten tässä tapauksessa — asetetut edellytykset vastaavat toisiaan, sillä jos toimielimet voisivat muuttaa viranhakuedellytyksiä virantäyttömenettelyn vaiheesta toiseen erityisesti näitä edellytyksiä lieventämällä, toimielimet olisivat vapaita järjestämään ulkoisia palvelukseenottomenettelyjä ilman, että niiden tarvitsisi tutkia sisäisiä hakemuksia tai, kuten esillä olevassa asiassa, siirtoa toimielimestä toiseen koskevassa vaiheessa esitettyjä hakemuksia (ks. yhdistetyt asiat 341/85, 251/86, 258/86, 259/86, 262/86, 266/86, 222/87 ja 232/87, Van der Stijl ja Cullington v. komissio, tuomio 28.2.1989, Kok. 1989, s. 511, 52 kohta ja asia T-586/93, Kotzonis v. talous- ja sosiaalikomitea, tuomio 22.3.1995, Kok. H. 1995, s. II-203, 45 kohta).

14 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on verrannut kyseisiä ilmoituksia toisiinsa ja todennut muutoksenhaunalaisen tuomion 44 kohdassa, että siirtoilmoituksessa nro PE/LA/91 edellytettiin, että hakijoilla oli oltava "kyky hoitaa tiettyjä koordinointiin liittyviä tehtäviä", kun taas kilpailua nro PE/161/LA koskevassa ilmoituksessa ei ollut tällaista edellytystä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on katsonut kilpailuilmoitusten tarkkaa vastaavuutta edellyttävän oikeuskäytännön perusteella, ettei parlamentti voinut perustellusti väittää, ettei tällaisella edellytyksellä, joka avointa virkaa koskevan ilmoituksen vakiomalleissa esiintyy vain palkkaluokkien LA 5/LA 4 virkoja varten olevassa mallissa, olisi ollut käytännössä mitään vaikutusta ja ettei yhtäkään palkkaluokkien LA 7/LA 6 hakijaa ollut hyväksytty tai hylätty tämän perusteen vuoksi.

15 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on lisäksi todennut 45 kohdassa, että siirtoilmoituksessa nro PE/LA/91 oli edellytys, joka koski "Euroopan yhteisöjen toimivaltaan kuuluvien kysymysten erityistuntemusta", mutta että sitä ei ollut kilpailua nro PE/161/LA koskevassa ilmoituksessa, jossa pakollisia kokeita kuvailtaessa (B kohta) oli asetettu ainoastaan edellytys, jonka mukaan oli "tunnettava yhteisön toiminnan pääalat". Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on katsonut, että siltä osin kuin avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa edellytettiin Euroopan yhteisöjen "toimivaltaan" kuuluvien kysymysten "erityistä" tuntemusta, siinä asetettiin itse asiassa ankarampi vaatimus kuin ulkoista kilpailua koskevassa ilmoituksessa, sillä "erityinen" tuntemus edellyttää syvällisiä ja yksityiskohtaisia tietoja tietystä aiheesta eli Euroopan yhteisöjen "toimivallasta", mikä viittaa kaikkiin niihin aloihin, joilla Euroopan yhteisöillä on tietty toimivalta, kun taas kilpailua nro PE/161/LA koskevassa ilmoituksessa oleva edellytys, että oli "tunnettava yhteisön toiminnan

pääalat", tarkoitti ainoastaan sitä, että hakijalla oli oltava yleiset tiedot yhteisön toiminnan pääaloilta, mikä ei välttämättä kata kaikkia yhteisön toimivaltaan kuuluvia aloja.

16 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on 46 kohdassa päätynyt siihen, että siirtoilmoitus nro PE/LA/91, joka on julkaistu avointa virkaa koskevan sisäisen ilmoituksen nro 7281 tavoin 15.3.1993, sisälsi ankarampia osallistumisedellytyksiä kuin 26.11.1992 julkaistu kilpailua nro PE/161/LA koskeva ilmoitus (em. asia Van der Stijl ja Cullington v. komissio, tuomion 50 kohta). Näin ollen nimittävä viranomainen ei ole enää voinut noudattaa niitä rajoja, jotka se oli alun perin itselleen asettanut julkaisemalla henkilöstösääntöjen 29 artiklan 1 kohdan mukaisen järjestyksen vastaisesti kilpailua nro PE/161/LA koskevan ilmoituksen ennen avointa virkaa koskevan sisäisen ilmoituksen nro 7281 ja siirtoilmoituksen nro PE/LA/91 julkaisemista, eikä rajoja, jotka se oli myöhemmin asettanut julkaistessaan nämä kaksi viimeksi mainittua ilmoitusta. Koska nämä ilmoitukset koskivat samaa virkaa, nimittävä viranomainen esti näille ilmoituksille henkilöstösääntöjen 29 artiklan 1 kohdassa asetetun olennaisen tehtävän toteutumisen palvelukseenottomenettelyssä, sillä ilmoitusten olennaisena tehtävänä on antaa asianomaisille mahdollisimman tarkat tiedot niistä edellytyksistä, joiden täyttymistä vaaditaan kyseiseen virkaan pääsemiseksi (asia T-58/91, Booss ja Fischer v. komissio, tuomio 3.3.1993, Kok. 1993, s. II-147, 67 kohta; em. asia Kotzonis v. talous- ja sosiaalikomitea, tuomion 67 kohta ja asia T-562/93, Obst v. komissio, tuomio 19.10.1995, Kok. H. 1995, s. II-737, 46 kohta). Jos kerran nimittävä viranomainen oli havainnut esillä olevassa asiassa, että avointa virkaa koskevassa sisäisessä ilmoituksessa, siirtoilmoituksessa ja avointa kilpailua koskevassa ilmoituksessa asetetut edellytykset olivat joko ankarampia tai lievempiä, kuin mitä yksikön tarpeet edellyttivät, se olisi voinut aloittaa palvelukseenottomenettelyn alusta peruuttamalla alkuperäisen avointa virkaa koskevan ilmoituksen ja korvaamalla sen jompaankumpaan suuntaan korjatulla ilmoituksella (asia T-45/91, Mc Avoy v. parlamentti, tuomio 18.2.1993, Kok. 1993, s. II-83, 48 kohta) voidakseen edetä sääntöjenmukaisesti tämän korjatun ilmoituksen perusteella henkilöstösääntöjen 29 artiklan 1 kohdassa säädettyihin palvelukseenottomenettelyn myöhempiin vaiheisiin.

17 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on 47 kohdassa todennut, ettei parlamentti ollut peruuttanut ilmoituksia, vaan oli jatkanut palvelukseenottomenettelyä kahden sisällöltään erilaisen ilmoituksen perusteella. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tästä päätellyt 49 kohdassa, että Gutiérrez de Quijanon hakemus oli hylätty sääntöjenvastaisesti, jolloin oli rikottu henkilöstösääntöjen 29 artiklan 1 kohtaa.

18 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on 50 kohdassa todennut, että hylätessään lisäksi lopullisesti Gutiérrez de Quijanon hakemuksen sillä perusteella, että nimittävä viranomainen ei ollut velvollinen täyttämään avointa virkaa ja että se halusi enemmän vertailu- ja valintamahdollisuuksia, parlamentti ei ole itse asiassa tutkinut Gutiérrez de Quijanon hakemusta siirtoilmoituksessa nro PE/LA/91 asetettujen edellytysten kannalta eikä kilpailua nro PE/161/LA koskevassa ilmoituksessa asetettujen edellytystenkään kannalta, koska tämän viimeksi mainitun ilmoituksen perusteella tehtyjä hakemuksia tutkittaessa Gutiérrez de Quijanon hakemus oli jo hylätty. Parlamentti ei siis ole vertaillut Gutiérrez de Quijanon ansioita ilmoituksen nro PE/161/LA perusteella hakemuksensa jättäneiden hyväksyttyjen hakijoiden ansioihin tehdäkseen palvelukseen ottamisen esillä olevassa asiassa henkilöstösääntöjen 29 artiklassa asetettujen vaatimusten mukaisesti, vaikka tällainen tutkiminen oli selvästi ilmoitettu syyksi siihen, miksi nimittävä viranomainen oli päättänyt julkaisemalla ilmoituksen nro PE/161/LA siirtyä avoimen kilpailun vaiheeseen, jossa nimenomaan on suuremmat valinta- ja vertailumahdollisuudet, ja vaikka tällainen tutkiminen olisi ollut mahdollinen, koska parlamentilla oli hallussaan ulkoiseen kilpailuun tulleet hakemukset samaan aikaan kuin Gutiérrez de Quijanon hakemus.

19 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tämän vuoksi päätynyt 51 kohdassa kumoamaan riidanalaisen päätöksen tutkimatta Gutiérrez de Quijanon muita kanneperusteita.

Muutoksenhaku

20 Parlamentti vaatii valituksessaan, että yhteisöjen tuomioistuin hyväksyisi sen ensimmäisessä oikeusasteessa esittämät vaatimukset ja toteaisi alkuperäisen kanteen olevan perusteeton. Valitus perustuu yhteen ainoaan valitusperusteeseen, jonka mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 48 artiklan 2 kohtaa, jossa kielletään uusien perusteiden esittäminen asian käsittelyn kuluessa, on rikottu, sillä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on kumonnut riidanalaisen päätöksen sillä perusteella, että siirtoilmoituksen teksti ja kilpailuilmoituksen teksti eivät olleet samanlaiset, vaikkei Gutiérrez de Quijano ollut koskaan — ei hallinnollisen valituksen vaiheessa eikä kirjallisen käsittelyn aikana ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa — vedonnut tähän perusteeseen. Parlamentin mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on omasta aloitteestaan ottanut esiin tämän perusteen esittäessään eräitä kysymyksiä parlamentille suullisen käsittelyn valmisteluvaiheessa.

Koska tällainen on kuitenkin asianosaisilta kiellettyä, sen on pakostakin oltava kiellettyä myös ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelta.

21 Parlamentti katsoo lisäksi, että vaikkei ilmoitusten erilaisuuteen perustuvaa perustetta olisikaan uutena jätettävä tutkimatta, se olisi jätettävä tutkimatta, koska asiassa puuttuu asianomaiselle vastainen toimenpide ja oikeussuojaintressi. Koska Gutiérrez de Quijano ei ole osallistunut kilpailuun nro PE/161/LA, kilpailuilmoituksen tekstiä ei voida pitää hänelle vastaisena toimenpiteenä. Kilpailuun osallistumatta jättäminen merkitsee lisäksi myös sitä, että Gutiérrez de Quijanolta puuttuu oikeussuojaintressi.

22 Siltä varalta, että yhteisöjen tuomioistuin kuitenkin katsoisi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käyttämä kumoamisperuste on voitu tutkia ja että asianomaiselle vastaisen toimenpiteen puuttumisesta ei johtuisi tutkittavaksi ottamatta jättämistä, parlamentti viittaa valituskirjelmänsä erääseen liitteeseen ja toistaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esittämänsä väitteet, joiden mukaan ilmoitusten tekstissä olleet eroavuudet eivät ole millään lailla vaikuttaneet Gutiérrez de Quijanon hakemuksen tutkimiseen.

23 Gutiérrez de Quijano toteaa vastineessaan ensinnäkin, ettei 48 artiklan 2 kohtaa voida soveltaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen. Vastakkainen kanta merkitsisi sitä, että kiistettäisiin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimella asian selvittämiseksi olevan toimivallan olemassaolo eli kieltäydyttäisiin tunnustamasta tuomioistuimella olevan tietty sen toimivaltaan kuuluva tehtävä. Riita-asioissa tuomitseva tuomioistuin voi sen periaatteen nojalla, jonka mukaan tuomioistuimen on viran puolesta tunnettava lain sisältö (iura novit curia -periaate), soveltaa niitä oikeussääntöjä, joita sen käsityksen mukaan asiaan on sovellettava, mutta se ei voi kuitenkaan muuttaa vaatimuksen aihetta eikä kysymyksen luonnetta. Parlamentin puolustama ratkaisutapa johtaisi lisäksi siihen, että tuomioistuimen olisi päättelyssään rajoituttava käyttämään asianosaisten esittämiä perusteluja, vaikka ne olisivat virheelliset.

24 Gutiérrez de Quijano väittää toiseksi, että ilmoitusten erilaisuus ei ole kanneperuste sanan suppeassa merkityksessä, vaan että kyseessä on väite, joka väistämättä sisältyy kanteessa esitettyihin kanneperusteisiin. Vastaaja on väittänyt muun muassa, että henkilöstösääntöjen 29 artiklaa on rikottu ja ettei parlamentti ole noudattanut niitä oikeudellisia rajoja, jotka se oli asettanut itselleen valintamenettelyn peräkkäisissä

vaiheissa, ja ettei hyvää hallintotapaa ollut noudatettu. Vastaaja toteaa myös viitanneensa suullisessa käsittelyssä ja aiemmissa kirjelmissään asiassa Van der Stijl ja Cullington vastaan komissio annettuun tuomioon, jonka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on maininnut. Avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa olleet, kilpailuilmoituksessa olleisiin edellytyksiin verrattuina ankarammat edellytykset, jotka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tuonut esiin, ovat vain yksi lisäosoitus parlamentin menettelytavassa olleesta yhdestä ja samasta sääntöjenvastaisuudesta.

25 Gutiérrez de Quijano katsoo kolmanneksi, että se, että ilmoitusten todettiin eroavan toisistaan, on tosiseikastoa koskeva toteamus, joka on tehty henkilöstösääntöjen 29 artiklan rikkomiseen perustuvaa kanneperustetta tutkittaessa. Koska valitus voi perustua vain oikeussääntöjen rikkomista koskeviin valitusperusteisiin, parlamentin valitus on jätettävä tutkimatta.

26 Gutiérrez de Quijano korostaa vielä, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ole perustellut tuomiotaan pelkästään ilmoitusten tekstin eroavuudella, vaan myös henkilöstösääntöjen 29 artiklan rikkomisella, jos se katsotaan erilliseksi perusteeksi. Tämä viimeksi mainittu perustelu, joka on ilmaistu muutoksenhaunalaisen tuomion 49 ja 50 kohdassa, riittäisi yksinäänkin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kumoamispäätöksen perusteeksi (asia C-30/91 P, Lestelle v. komissio, tuomio 9.6.1992, Kok. 1992, s. I-3755, 28 kohta).

27 Gutiérrez de Quijano vastaa parlamentin väitteeseen, jonka mukaan ilmoitusten tekstin eroavuutta koskeva peruste olisi joka tapauksessa pitänyt jättää tutkimatta, koska asianomaiselle vastaista toimenpidettä ei ollut ja oikeussuojaintressi puuttui, sillä Gutiérrez de Quijano ei ollut osallistunut kilpailuun, todeten, että henkilöstösäännöissä säädetty menettely toimielimen vaihtamiseksi on toimielinten välinen siirto eikä kilpailuun osallistuminen. Hän ei ole siis tehnyt virhettä jättäessään osallistumatta kilpailuun.

28 Parlamentti toteaa valittajan vastauskirjelmässään muun muassa, että ilmoitusten tekstin erot olivat vain toimituksellisia eivätkä ne ole mitenkään vaikuttaneet Gutiérrez de Quijanon hakemuksen tutkimiseen ja että päätöksen kumoaminen tällaisten erojen vuoksi olisi liiallista muotosidonnaisuutta. Parlamentti korostaa myös, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mainitsemiin tuomioihin (Van der

Stijl ja Cullington v. komissio ja Kotzonis v. talous- ja sosiaalikomitea) johtaneissa asioissa tilanne oli erilainen varsinkin siitä syystä, että kantajat olivat nimenomaisesti vedonneet ilmoitusten eroavuuteen erillisenä ja omana kanneperusteena.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

29 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 48 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa määrätään seuraavaa: "Asian käsittelyn kuluessa ei saa vedota uuteen perusteeseen, ellei se perustu kirjallisen käsittelyn aikana esille tulleisiin tosiseikkoihin tai oikeudellisiin seikkoihin."

30 Tästä määräyksestä käy selvästi ilmi, kun sitä luettaessa otetaan huomioon sen olevan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 48 artiklassa ja edelleen työjärjestyksen II osaston 1 luvussa, jonka otsikko on "Kirjallinen käsittely", että kyse on asianosaisia eikä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta velvoittavasta määräyksestä.

31 Tästä seuraa, että valitusperuste, jossa väitetään, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ole noudattanut sääntöä, joka ei sitä koske, on perusteeton.

32 Vaikka tämä valitusperuste olisi ymmärrettävä niin, että ensimmäisen oikeusasteen väitetään tuominneen yli sen, mitä oli vaadittu, se on sittenkin perusteeton.

33 Muutoksenhaunalaisen tuomion 49 kohdasta selviää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on kumonnut riidanalaisen päätöksen henkilöstösääntöjen 29 artiklan 1 kohdan rikkomisen vuoksi sillä perusteella, että Gutiérrez de Quijanon hakemuksen hylkääminen oli tapahtunut sääntöjenvastaisesti, koska hakemus oli tutkittu sellaisen siirtoilmoituksen perusteella, jossa palvelukseen ottamiselle oli asetettu ankarammat edellytykset kuin samaa virkaa koskevassa kilpailuilmoituksessa sen nojalla jätettäville hakemuksille.

34 Tästä seuraa, ettei ilmoitusten eroavuus ollut erillinen peruste, vaan osa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päättelyä, jossa henkilöstösääntöjen 29 artiklan 1 kohdan rikkomiseen perustuva kanneperuste katsottiin perustelluksi.

35 Parlamentin toissijaisesti esittämästä valitusperusteesta, jonka mukaan kilpailuilmoitus ei ollut asianomaiselle vastainen toimenpide ja oikeussuojaintressi puuttui, koska Gutiérrez de Quijano ei ollut osallistunut kilpailuun, on todettava, että EY:n tuomioistuimen perussäännön 51 artiklasta ja työjärjestyksen 112 artiklan 1 kohdan c alakohdasta yhdessä johtuu, että valituksessa on todettava täsmällisesti, miltä osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio vaaditaan kumottavaksi, sekä esitettävä ne oikeudelliset väitteet, joilla erityisesti tuetaan tätä vaatimusta (asia C-26/94 P, X v. komissio, tuomio 26.9.1994, Kok. 1994, s. I-4379, 11 ja 12 kohta).

36 Nyt esillä olevassa asiassa valittaja ei ole todennut täsmällisesti, missä kohtaa päättelyään ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi katsonut, että henkilöstösääntöjen 91 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu Gutiérrez de Quijanolle vastainen toimenpide, johon nähden oikeussuojaintressiä on arvioitava, eli toisin sanoen toimenpide, jonka kumoamista Gutiérrez de Quijano olisi vaatinut, olisi ollut juuri kilpailuilmoitus.

37 Muutoksenhaunalaisen tuomion tekstistä selviää päinvastoin, että ainoa itselleen vastainen toimenpide, jonka kumoamista Gutiérrez de Quijano on vaatinut henkilöstösääntöjen 91 artiklan 1 kohdan mukaisesti, on 10.1.1994 tehty parlamentin päätös, jolla hänen hakemuksensa siirtoilmoituksessa nro PE/LA/91 tarkoitettuun avoimeen virkaan oli hylätty.

38 Tästä seuraa, että toissijainen valitusperuste, jossa väitetään, ettei asianomaiselle vastaista toimenpidettä ole olemassa ja että oikeussuojaintressi puuttuu, on jätettävä tutkimatta.

39 Siltä osin kuin parlamentti on vedonnut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esitettyihin väitteisiin siitä, etteivät ilmoitusten tekstin erot olleet mitenkään vaikuttaneet asiaan, on todettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan sellaisen vaatimuksen tutkiminen, jolla pyritään todellisuudessa siihen, että yhteisöjen tuomioistuin pelkästään tutkisi uudelleen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esitetyt perusteet, ei kuulu yhteisöjen tuomioistuimen toimivaltaan (ks. asia C-354/92 P, Eppe v. komissio, tuomio 22.12.1993, Kok. 1993, s. I-7027, 8 kohta ja em. asia X v. komissio, määräyksen 13 kohta).

40 Edellä olevan perusteella valitus on osaksi perusteeton, ja osaksi se on jätettävä tutkimatta.

Oikeudenkäyntikulut

41 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan, jota 118 artiklan nojalla sovelletaan muutoksenhaussa, asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska vastaaja on vaatinut parlamentin velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska parlamentti on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) Valitus hylätään.

2) Euroopan parlamentti velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Edward Sevón Wathelet

Julistettiin Luxemburgissa 19 päivänä marraskuuta 1998.

R. Grass P. Jann

kirjaaja ensimmäisen jaoston puheenjohtaja